

LIMBURGSE MONUMENTEN VERTELLEN 1940 - 1945

Het staat zonder meer vast, dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de aanwezigheid van het Duits militair vliegveld bij Venlo en het grote aantal neergestorte geallieerde en Duitse vliegtuigen gedurende de Tweede Wereldoorlog in het Peelgebied op de Brabants-Limburgse grens. Vanaf "Fliegerhorst Venlo" vlogen de Duitsers in de avondlijke en nachtelijke uren de geallieerde eskaders tegemoet en gingen in zeer veel gevallen in het noorden van het Middenlimburgse en het Oostbrabantse luchtruim de strijd aan. De mensen, beneden in de kelders en de luchtbeschermingsdienst buiten waren oor- en ooggetuige van de luchtgevechten die in verreweg de meeste gevallen dramatisch op de grond eindigden.

Weert en Nederweert hebben van die luchtacties hun deel meegerekregen. 23 Geallieerde vliegtuigen en zes Duitse machines stortten neer in Weert en Nederweert. De heemkundige vereniging Nederweert zette alle crashes op een rij en kwam tot ongeveer 100 doden. Ze plaatsten een kruis op de plek, waar in de nacht van 3 op 4 april 1943 een Halifax bommenwerper neerstortte met zeven bemanningsleden aan boord, van wie er zes meteen om het leven kwamen. In de morgenuren van zondag 4 april vond de toen 15 jarige Lei Brükers het in vier stukken geslagen toestel aan de Colusdijk in Nederweert. Drie wrakdelen lagen in een denbos, het vierde in een weiland met daarin een dood bemanningslid. Een man, die in de buurt was, vertelde dat dieper in het bos het staartstuk van de Halifax lag met daarin een nog levend bemanningslid. De andere leden van de bemanning lagen verspreid in de directe omgeving, allen dood. Met anderen haalde Brükers de zwaargewonde staartschutter uit de geschutskoepel en legde hem op de grond. Intussen waren ook militairen van de Duitse Luftwaffe gearriveerd. Ze identificeerden de gewonde Brit als sergeant Webb en maakten diens luchtwegen vrij van bloedpropfen. Het horloge van de Brit was om 23.40 uur blijven stilstaan, vrijwel zeker het moment waarop de Halifax tegen de Nederweertse grond was geslagen. 's Middags vervoerden de Duitsers Webb naar het Weertse ziekenhuis. Omstreeks half zeven die avond overleed hij daar.

Kort voor het einde van de oorlog, op 7 februari 1945, stortte in de Peelstreek een andere Halifax bommenwerper neer met een Franse bemanning. Het Peelgebied was toen al enkele maanden bevrijd. Het toestel was door een Duitse nachtjager in brand geschoten. Alle bommen bevonden zich nog aan boord, omdat de commandant opdracht had gekregen nog voordat hij zijn bommenlast had kunnen afwerpen terug te keren naar de thuisbasis. Vier van de zeven inzittenden reddden zich per parachute. De anderen gaven om een of andere reden geen gehoor aan het bevel het brandende toestel te verlaten en vonden de dood bij de

crash, waarbij de complete bommenlast explodeerde. Op 14 december 1945 bezocht een deputatie van het Franse Rode Kruis Nederweert. Samen met een groep van de jeugdbeweging Jong Nederland baden de Fransen, onder wie een overlevende van het betreffende vliegtuig, de kruisweg alvorens ze zich op pad begaven naar de plaats van het ongeluk. Daar plantten leden van Jong Nederland een metershoog houten kruis in de drassige Peelbodem.

Het vroegere bemanningslid, luitenant Brillard, getuigde daar van de moed van de eerste piloot en de bij hem in het brandende toestel gebleven kameraden. De piloot had zijn toestel zo lang mogelijk in de lucht gehouden waardoor de anderen hun leven per parachute zouden kunnen redden. "Niemand heeft grotere liefde dan hij die zijn leven geeft voor anderen", sprak een geestelijke bij de inzegening van het kruis. Twee jaar later werd het houten monument niet meer aangetroffen. Het was spoorloos verdwenen.

Bij een persoonscontrole op 16 juni 1944 op het NS-baanvak Gouda-Utrecht constateerden de Duitsers, dat op het persoonsbewijs van D.C. Jesse, geboren te Amsterdam, de kleur van de vingerafdruk niet overeenkwam met de gebruikelijke. Bij visitatie bleek Jesse in het bezit van twee blanco persoonsbewijzen en een notitieboekje. In Utrecht werd Jesse overgedragen aan de Sicherheitspolizei. Deze doorzocht het onderduikadres van Jesse in Utrecht en trof daar materiaal aan voor het vervalsen van persoonsbewijzen. Zo leidde een uiterst kleine afwijking op een persoonsbewijs tot de arrestatie van een ervaren illegaal werker. Jesse had hulp verleend aan joden. Hij had meegewerkt aan een illegaal, links radicaal blad. En hij had persoonsbewijzen, distributiestamkaarten en bonkaarten verstrekt o.a. aan een Zuidlimburgse verzetsgroep.

De illegale activiteiten hadden een zodanige druk op hem gelegd dat hij overspannen was geraakt. Zijn geestelijke en lichamelijke gezondheids-toestand was slecht, ook al door problemen in de privé-sfeer. In die la-biele toestand viel hij in handen van Kriminal-Oberassistent SS-Hauptscharführer Ernst Wehner van de Sicherheitspolizei. Diens aandacht werd vooral getrokken door een aantekening in Jesse's notitieboekje: "Vergadering Limburg, Theo Roermond". Jesse wilde er aanvankelijk niets over loslaten. Wehner dreigde toen bij twee joodse kleuters in het bijzijn van de moeder de armpjes en beentjes te breken en maakte daar zelfs aanstalten toe. Dat brak het verzet van Jesse. Hij kon toen niet langer zwijgen en werd een speelbal van de Sicherheitspolizei. Onder dwang van Wehner belde hij de man, die in zijn notitieboekje voorkwam: Theo (Th.C. van Helvoort in Roermond). "Of, hij (Jesse) nog eens met de gewestelijke L.O. (Onderduik-organisatie) zou kunnen vergaderen". De nietsvermoedende Theo van Helvoort had kort tevoren vernomen, dat de gewestelijke L.O. de volgende dag, 21 juni 1944, in Weert bijeen zou komen. Beiden kwamen overeen, dat Jesse naar Weert zou reizen en dat Van Helvoort hem om half twee van de trein zou komen halen.

De Sicherheitspolizei kwam onmiddellijk in actie. Een telefoontje naar Maastricht deed Richard Nitsch besluiten de volgende dag met tien Sipo's in een wagen van de Marechaussee naar Weert te rijden. Zelf schoot Nitsch over zijn uniform een blauwe overall aan. Wehner vertrok met vier assistenten naar Weert. Daar was de gewestelijke L.O. al vanaf de morgenuren in vergadering in pensionaat St. Louis. Van Helvoort haalde Jesse op het afgesproken tijdstip van de trein en beiden wandelden door de stad naar het op een kwartier afstand gelegen St. Louis. Nitsch volgde onopvallend op honderd meter. Uit niets bleek, zo werd later duidelijk, dat Jesse op dat moment een verradersrol vervulde. De vergadering luisterde aandachtig naar Jesse's uitleg, hoe door manipulatie met

verhuizingen een tweede distributiestamkaart kon worden verkregen.

Intussen haalde Nitsch uit de bioscoop tegenover het klooster-pensionaat een aantal Duitse militairen en droeg ze op het klooster te omsingelen. Een kloosterportier doorzag de bedoelingen van de Duitsers en stormde naar de vergaderruimte. Maar eigenlijk was het al te laat. Er werd op de deuren gebonsd en er klonken gewerschoten. De vergadelaars stoven alle kanten uit. Van Helvoort kroop in een leslokaal achter verduisteringsschermen en werd niet gevonden, twee anderen verscholen zich op zolder onder stoffige schilderijen. Driemaal speurden de Duitsers de zolder af, maar vonden niemand. Sef Mulders, de Maastrichtse vertegenwoordiger in de duikorganisatie zag kans zijn papieren te vernietigen, maar werd ontdekt op een toilet, geschopt en geslagen en vervolgens naar de binnenplaats van het klooster gebracht. Daar zag hij zijn medevergadelaars kapelaan Jacques Naus en Jan Hendrik uit Venlo, kapelaan Giel Berix uit Heerlen, Guus Hermans uit Weert, Wim Janssen uit Vierlingsbeek en Jacques Knops uit Gulpen tegen een muur staan. De districtsleider uit Venray, (Joe) Russel, die een tenger postuur had, kon in een lessenaar kruipen en werd niet ontdekt.

Nitsch was erin geslaagd zeven kopstukken van de onderduikers-organisatie in een klap in te rekenen. Ook de kloosteroverste A.H.J. Merx werd gearresteerd. De verhoren vergden twee maanden. Nitsch mishandelde vooral de kapelaans Naus en Berix en ook Jacques Knops. De Weerter groep kwam in Duitse kampen terecht. Alleen Sef Mulders uit Maastricht kwam daar levend van terug. Nog tijdens de oorlog kwam het verzet erachter wie de verrader was. Tweemaal mislukten pogingen hem te liquideren. Na de oorlog verklaarde Jesse onder zware Duitse druk bezweken te zijn. Op 11 maart 1946 werd Jesse van rechtsvervolging ontslagen. Beroep tegen zijn vrijspraak werd door de Raad van Cassatie verworpen. Jesse was bij het nemen van zijn besluiten zodanig beïnvloed dat zijn strafbaarheid daardoor werd opgeheven, zo oordeelde men. In november 1946 werd de zaak Jesse overgedragen aan de procureur-fiscaal in Amsterdam. De procureur-generaal bij het Bijzonder Gerechtshof in Amsterdam liet weten dat het op dat moment niet meer gewenst was tot een tweede vervolging van Jesse over te gaan.

Het middenstuk van de sokkel is opgevuld met baksteen met daarin twee reliëfs van gebakken klei. Het bovenste beeldt de evacuatie van de Meijelse bevolking uit en het onderste het afscheid van een soldaat (een Indië-ganger) van zijn vrouw en kinderen. Op de sokkel staat een beeld dat het gevecht van Jacob met de aartsengel voorstelt. De ondergrond bestaat uit maaskeien en beton, de sokkel is van baksteen en zwartglanzende hardsteen. Het 100 cm hoge beeld, dat op een zuil staat van 250 cm hoogte, is van brons. Verder liggen er brokstukken van de in de oorlog verwoeste kerk van Meijel

ONTWERPER Beeldhouwer W. Rijvers uit Kessel
ONTHULLING 4 mei 1983 door Jan Verheijen, de eerstgeborene Meijelnaar na de oorlog
ONDERHOUD Gemeente Meijel
BIJZONDERH. Bij dit monument wordt de jaarlijkse dodenherdenking gehouden

MOOK GRAFMONUMENT OP DE BEGRAAFPLAATS AAN DE GENERAAL GAVINSTRAAT

OMSCHRIJVING Een kruis tegen een achtergrond van rose natuursteen. Aan de voet van het kruis en op de achtergrondsteen staan de namen van acht inwoners van Mook, die bij de hevige straatgevechten die van 18 tot 20 september 1944 duurden, het leven verloren. Bovendien staan er de volgende versregels van Louis de Bourbon:

"Slachtoffers van der menschen ijdel en strijd geen bloesem zag hun blik meer op de aarde maar voor het feest dat God voor hen bewaarde bloeien de bloemen in der eeuwigheid". Afmeting ca. 150 x 200 cm

ONTHULLING Waarschijnlijk in 1945 of 1946 door de pastoor van Mook
ONDERHOUD Nabestaanden van de overledenen

MOOK GRAFSTEEN VAN SOLDAAT HOLMES OP DE R.K. BEGRAAFPLAATS, RAADHUISPLEIN

OMSCHRIJVING Het betreft een uniform graf van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting te Den Haag
BIJZONDERH. Op 8 oktober 1944 arriveerde het 1ste bataljon van het Suffolk regiment vanuit Mook in Rijkevoort. Het bataljon maakte zich gereed om deel te nemen aan de slag bij Overloon. Soldaat Holmes is tijdens zijn verblijf in Mook om het leven gekomen

MOOK BRITS OORLOGSKERKHOF AAN DE GROESBEEKSEWEG
OMSCHRIJVING De door de Commonwealth War Graves Commission onderhouden erevelden

zijn volgens dezelfde patronen ingericht. Elk groot kerkhof heeft een Cross of Sacrifice. Een hoog van witte natuursteen vervaardigd kruis met zwaard, geplaatst op een sokkel van dezelfde natuursteen. Links en rechts van dit kruis leiden trappen naar de graven. Op de voorgrond van het kruis is een gedenkplaat aangebracht: "Mook War Cemetery 1939 - 1945"

ONDERHOUD Commonwealth War Graves Commission
BIJZONDERH. Veel van de hier begraven Britten sneuvelden in het vroege najaar van 1944 in de Betuwe en in februari 1945 in Duitsland.
Op het kerkhof bevinden zich de graven van 297 Britten, 11 Polen, 10 Canadezen, 3 Australiërs en 1 Nieuw Zeelander

MIDDELAAR MONUMENT AAN DE WITTEWEG NABIJ DE BRUG TER NAGEDACHTENIS AAN DE HIER GEVALLEN AMERIKAANSE MILITAIRES EN BURGERS

OMSCHRIJVING Het monument bestaat uit een houten kruis met een overkapping. Aan het kruis hangt een Christusbeeld van keramiek. Het kruis staat op een gemetseld voetstuk, waarin een gedenkplaat van natuursteen is aangebracht ter nagedachtenis aan de hier gevallen Amerikaanse militairen tijdens de operatie Market-Garden als ook aan de burgers die bij deze gevechten omkwamen en bij het februari-bombardement op Nijmegen.
Afmetingen ca. 250 x 150 cm

ONTWERPER Het keramisch beeld is vermoedelijk vervaardigd door P. Killaars
ONTHULLING Waarschijnlijk kort na de oorlog door de toenmalige pastoor van Middelaar
ONDERHOUD Gemeente Mook en Middelaar

NEDERWEERT ENGELS MILITAIR KERKHOF AAN DE MGR. KREIJELMANSSTRAAT

OMSCHRIJVING Oorlogskerkhof met 363 graven. Voor het kerkhof staat een groot kruis met daarop het voor de Engelse kerkhoven bekende zwaard. Voor het kruis, circa 500 cm hoog, staan twee gemetselde zuilen met natuurstenen platen en daarachter twee gemetselde muurtjes, circa 100 cm hoog, met eveneens natuurstenen platen. De twee zuilen zijn ongeveer 300 cm hoog
ONTHULLING Vermoedelijk in 1946 of 1947 door Engelsen
ONDERHOUD Door de Engelsen i.s.m. gemeente Nederweert
BIJZONDERH. Het grondgebied van de begraafplaats, circa 5565 vierkante meter, is door de Nederlandse bevolking aan de Engelsen geschonken

NEDERWEERT VELDKRUIS AAN HET EIND NABIJ DE HOUTSBERG

OMSCHRIJVING Een gietijzeren kruis ter herinnering aan de afgebroken St.-Annakapel en aan sergeant Hoekstra, die in de nabijheid van dit kapelletje op 10 mei 1940 tijdens de Duitse invasie dodelijk werd getroffen. Tekst op het kruis: "Ter nagedachtenis aan de gevallen Nederlandse militairen. Mei 1940"

ONTWERPER Vermoedelijk Hekkens' IJzergieterij in Tegelen

ONTHULLING Voorjaar 1993

BIJZONDERH. Het kruis stond oorspronkelijk op het kerkhof bij de St.-Lambertuskerk

NUTH MONUMENT TER HERDENKING VAN DE GEVALLENEN UIT NUTH AAN HET DEWEVERPLEIN, LINKS VAN DE HOOFDINGANG VAN HET GEMEENTEHUIS

OMSCHRIJVING Een grote natuurstenen leeuw en drie natuurstenen gedenkzuilen. De zuilen, met daarop de namen van de gevallen werden in 1988 bij de geres-taureerde leeuw geplaatst. De omvang is 500 x 500 cm

ONTWERPER Jos Hermans uit Nuth op initiatief van de Oud-strijders van Nuth

ONTHULLING Waarschijnlijk eind jaren vijftig onthuld en op 17 september 1988 opnieuw in gebruik genomen

ONDERHOUD Gemeente Nuth

HULSBERG MONUMENT IN DE KERK AAN DE SCHOOLSTRAAT

OMSCHRIJVING Een stenen kruis van twee meter hoogte met aan de voet een gedenksteen

WIJNANDSRADE GEDENKSTEEN IN DE MUUR OP HET KERK-HOF VAN DE ST.-STEPHANUSKERK TER HERDENKING VAN ZES GEVALLEN SOL-DATEN VAN DE BRITSE ROYAL AIR FORCE (RAF)

OMSCHRIJVING Een natuurstenen gedenksteen, 120 x 100 cm

ONTHULLING 17 september 1986 door burgemeester Coenen-Vaessen

ONDERHOUD De gedenksteen is op 4 mei 1988 geadopteerd door de basisschool St.-Stephanus te Wijnandsrade

BIJZONDERH. De oprichting van het monument is een initiatief van de stichting "Vrienden van Wijnandsrade"

ONDERBANKEN HERDENKINGSMONUMENT IN HET PLANTSOEN VAN DE BEATRIXSTRAAT TE SCHINVELD

OMSCHRIJVING Het monument bestaat uit een vijftal granieten blokken die plat in het gras liggen, in een kruisvorm. Deze blokken bevatten de elf namen van de oor-logsslachtoffers in de gemeente Onderbanken. Op het middelste blok staan

vier bronzen "wachters"

ONTWERPER Twan Lendfers uit Schimmert
ONTHULLING 18 september 1994

MERKELBEEK GEDENKSTEEN TEGEN DE GEVEL VAN DE ST.-CLEMENSKERK

OMSCHRIJVING Betonnen gedenksteen in de vorm van een kruis met daarop de namen van zeven oorlogsslachtoffers. 100 x 40 cm

ONTHULLING Begin jaren vijftig ingezegend door pastoor Hustinx

ONDERHOUD Kerkbestuur van de parochie St.-Clemens

SCHINVELD GRAFMONUMENT OP HET R.K.-KERKHOF ST.-ELIGIUS AAN DE GROTE GATS

OMSCHRIJVING Op een sokkel staat een soldaat met een schop in zijn handen met links en rechts twee dikke zandstenen kogels. Boven de soldaat is een kruis uitge-houwen. Het hele monument is uit één steen gehouwen. 240 x 100 cm

ONTWERPER Steenhouwer Laudy uit Sittard

ONTHULLING Het is opgericht door de Schinveldse gemeenschap, vermoedelijk in 1946 of 1947 onthuld door familie van de gebroeders Mevis

ONDERHOUD De familie Mevis

SCHINVELD GEDENKTEGEL IN DE CALVARIEBERG OP HET R.K.-KERHOF ST.-ELIGIUS, AAN DE GROTE GATS

OMSCHRIJVING Aan de voorzijde van de Calvarieberg werd een gedenktegels geplaatst met de namen van de drie gevallen uit Schinveld, de broers Jan en Jo Mevis alsmede de gesneuvelde KNIL-militair A.Th. Vroomen. Uitgevoerd in blauwe hardsteen, 35 x 35 cm

ONTHULLING In 1953 ingezegend door pastoor Lanckohr

ONDERHOUD Door het kerkbestuur i.s.m. de familie Mevis en het plaatselijk Oranjecomité

BIJZONDERH. Het initiatief tot oprichting werd genomen door het kerkbestuur

SCHINVELD GRAFSTEEN VAN MIA PETERS OP DE BEGRAAFPLAATS, OMGEKOMEN OP 13 NOVEMBER 1944

VOERENDAAL VERZETSMONUMENT AAN DE MUUR VAN DE ST.-LAURENTIUSKERK

- OMSCHRIJVING Een strijder met op de achtergrond de Nederlandse driekleur houdt in zijn handen een lang kruis en een duif. Hij verslaat een draak (de bezetter). Onder de afbeelding bevindt zich een rose, natuurstenen gedenkplaat met de namen van zes personen die vielen in het verzet. Keramisch reliëf op natuursteen, ca. 350 cm hoog, de gedenkplaats is ca. 120 x 150 cm
- ONTWERPER Cyriel Laudy uit Heerlen
- ONTHULLING 31 oktober 1948 door notabelen van de gemeente Voerendaal
- ONDERHOUD Kerkbestuur van de St.-Laurentiuskerk

VOERENDAAL HERDENKINGSKRUIS VAN DE GEFUSILLEERDE BELG R.F.C.H. LE CHANTRE OP DE KUNDERBERG

- OMSCHRIJVING Blokken hardsteen met een metalen kruis. Op de steen is een plaquette aangebracht met het opschrift: "Gefusilleerd 9-9-1944 R.F.C.H. Le Chantre uit Belgisch Eisden", hoogte ca 150 cm
- ONTWERPER Op initiatief van G. Schreijen te Voerendaal
- ONTHULLING 1944

KLIMMEN OORLOGSMONUMENT AAN HET VRIJTHOF

- OMSCHRIJVING Een vogel van brons op drie pijlers (buizen) van roestvrij staal, die zich bevrijdt uit gevangenschap. De uit drie buizen van roestvrij staal bestaande toren fungeert als sokkel en symboliseren gevangenschap. Op de grond is een plaquette aangebracht met de tekst: "Vuer die zich neet kinne waere". De stalen buizen zijn 500 cm hoog, de vogel is 150 x 150 cm
- ONTWERPER Cyriel Laudy uit Heerlen
- ONTHULLING 17 september 1989 door burgemeester H.G.M. Strous van Voerendaal
- ONDERHOUD Gemeente Voerendaal

KLIMMEN GEDENKSTEEN AAN MUUR VAN HET VOORMALIG GEMEENTEHUIS TE KLIMMEN TER NAGEDACHTENIS VAN DE OORLOGSSLACHTOFFERS VAN DOLBERG

- WEERT** RUMOLDUSKAPEL TER HERDENKING VAN GEVALLENEN UIT DE TWEDE WERELDOORLOG, NABIJ HET KERKHOF AAN DE MOLENPOORT, OP DE SPLITSING VAN DE COENRAAD ABELSSTRAAT EN DE RUMOLDUSSTRAAT
- OMSCHRIJVING Een driezijdig gesloten zaalkerkje uit de achttiende eeuw. In de kapel staat

een beeld, voorstellend een groep gevangenen die wordt gedeporteerd. In de kapel hangt tevens een bronzen gedenktentoonstelling met daarop een crucifix. Dit kunstwerk hing aanvankelijk in het pensionaat St.-Louis maar werd later, toen het pensionaat werd afgebroken, door de broeders aan de Rumolduskapel geschonken. Het kunstwerk van Vos herinnert aan de overval door de Sicherheitspolizei op de leiders van de provinciale onderduikorganisatie, voor vergadering bijeen in het pensionaat, op 21 juni 1944. Onlangs is de kapel verfraaid met marmeren tableaux, waarop de namen van Weerter gevallen staan vermeld.

- ONTWERPER Felix van Kalmthout ontwierp het beeld in de kapel; de bronzen gedenktentoonstelling is van Charles Vos
- BIJZONDERH. In het monumentenjaar 1975 kocht de gemeente de in verval geraakte kapel aan. Na een grondige restauratie kreeg de kapel de bestemming van gedenktentoonstelling voor de Weerter oorlogsslachtoffers

WEERT PLAQUETTE IN DE HAL VAN HET STATION

- OMSCHRIJVING De koperen plaquette vermeldt de naam van de gevallen N.S. medewerker J.F. Sniijders, rechercheur bij de N.S. Afmeting ca. 40 x 25 cm
- BIJZONDERH. Sniijders kwam in het kamp Vught terecht waar hij op 5 september 1944 werd doodgeschoten

WITTEM-EYS VERZETS- EN BEVRIJDINGSMONUMENT OP DE EYSERLINDE, LANGS DE WEG VAN WITTEM NAAR EYS TER NAGEDACHTENIS VAN ALLEN DIE IN HET DISTRICT GULPEN IN DE PERIODE 1940 - 1945 EN LATER IN INDONESIË DOOR OORLOG OF VERZET ZIJN GEVALLEN

- OMSCHRIJVING De beeldengroep, uit een stuk, drukt het thema van de opoffering uit: de "Gevallene" en de "Geofferde" worden gedragen in de handen van de nabestaanden. Het gehele monument is van Limburgse natuursteen, 1700 x 800 cm, de sokkel is 100 x 120 x 100 cm, de hoogte bedraagt 450 cm
- ONTWERPER Pater G.L. Mathot C.S.R., van het klooster te Wittem
- ONTHULLING Op 3 mei 1951 door de gouverneur, mr. dr. F. Houben

EYS BEVRIJDINGSMONUMENT AAN DE BARON VAN THYMUSWEG

- OMSCHRIJVING Een zwerfkei van 100 x 100 cm met het opschrift: "Bevrijding Eys 16 - 9 - 1944", de Nederlandse leeuw en het wapen van de gemeente Wittem
- ONTWERPER H. Kessels uit Eys
- ONDERHOUD H. Kessels uit Eys